

Informatie over Eritrea

Wat is er aan de hand?

Zoals veel staten in 'de hoorn van Afrika' is het land een dictatuur. Eritreeërs die bij het uitroepen van de onafhankelijkheid gehoopt hadden op vrijheid van meningsuiting en een meerpartijenstelsel, zagen die droom vervliegen na het aantreden van president Isaias Afewerki in 1993. Nu zijn er wel meer dictaturen, maar om te begrijpen waarom zoveel mensen het land uit willen is het dan ook nodig te weten hoe die dictatuur in elkaar steekt.

'Eritrea zelf kun je zien als het Noord-Korea van Afrika. Veel Eritreeërs die illegaal uit deze dictatuur zijn gevlucht, kunnen niet meer veilig terugkeren en krijgen daarom een verblijfsvergunning.'

Volgens een rapport van de Verenigde Naties zouden er 'grootschalige, systematische en zeer ernstige schendingen van de mensenrechten, zijn zoals die maar zelden elders worden waargenomen'. Zo zet het land 'regelmatig burgers zonder proces vast en kent het werkkampen'. Om de bevolking onder de duim te houden, heeft de regering bovendien een Stasi-achtig afluistersysteem opgezet.

Op het land ontvluchten staan zware gevangenisstraffen of zelfs de dood; grenswachters zouden zonder pardon op vluchtende mensen schieten.

- Wereldwijd zijn er 379.766 Eritreeërs op de vlucht (2015, UNHCR).
- Van juli 2015 tot juni 2016 doen 42.010 Eritreeërs een asielaanvraag in Europa (2016, IND).
- In de eerste acht maanden van 2016 vragen 1.579 Eritreeërs asiel aan in Nederland. In 2015 zijn dit er totaal 7.359 (2016, IND).
- Begin 2016 wonen in Nederland 8.151 Eritreeërs (2016, CBS).

Waar ligt Eritrea?

Eritrea, officieel de Staat Eritrea, is een land in het oosten van Afrika. Het grenst in het noordwesten aan Soedan, in het zuiden aan Ethiopië, in het zuidoosten aan Djibouti en in het oosten en noordoosten aan de Rode Zee.

Waarom vluchten mensen uit Eritrea?

- Je kunt het land niet zomaar verlaten. Om Eritrea te kunnen verlaten is een uitreisvisum vereist. In de praktijk zouden alleen mannen boven de 54 jaar en vrouwen boven de 47 jaar een uitreisvisum kunnen krijgen. Hierdoor verlaten de meeste Eritreeërs hun land illegaal. Dit met het risico opgepakt of doodgeschoten te worden.
- Personen die het land illegaal hebben verlaten lopen volgens bronnen bij terugkeer risico op ondervraging, mishandeling en detentie.
- De Eritrese regering ziet een asielaanvraag in het buitenland als kritiek op de regering en een daad van verraad.
- De migratie uit het land blijft stijgen: volgens de VN ontvluchten nu naar schatting maandelijks 4000 mensen het land.

Religieuze redenen

- Er worden 4 religieuze groeperingen officieel erkend in Eritrea. Dit zijn de Eritrese Orthodoxe kerk; de Evangelische (Lutherse) Kerk; de Rooms-Katholieke Kerk en de Soennitische Islam. Alle andere religies (voornamelijk evangelische en pinkstergemeenten en Jehova's getuigen) hebben te maken met ernstige beperkingen. Zo werden of bleven plaatsen van samenkomst gesloten en verstoorde de overheid religieuze diensten bij mens en thuis. Gelovigen werden zonder aanklacht opgepakt en vastgehouden in zware omstandigheden.
- Geschat wordt dat 1.200 tot 3.000 personen vastzitten vanwege hun geloof. Zij staan bloot aan mishandeling en marteling. Ook worden zij gedwongen afstand te doen van hun geloof. Ook zijn er berichten dat religieuze gedetineerden waren overleden als gevolg van slechte behandeling en/of leefomstandigheden

Politieke redenen

- Mensen die kritiek uiten op de regering lopen kans gearresteerd en voor onbepaalde tijd gevangen gezet. Ook leden van zowel erkende als niet-erkende religieuze groepen worden door de autoriteiten opgepakt, vastgehouden en mishandeld. Dienstplichtontduikers, dienstweigeraars en deserteurs worden zonder proces bestraft met (langdurige) gevangenisstraf.
- Eritrese asielzoekers lopen bij gedwongen terugkeren naar Eritrea het risico willekeurig gearresteerd en gemarteld te worden. Asielzoekers die illegaal zijn uitgereisd krijgen daarom een verblijfsvergunning asiel

Geen vrije meningsuiting

- De overheid controleert alle media. Er zijn sinds 2010 geen buitenlandse correspondenten meer werkzaam in Eritrea. Sinds 2001 zijn tientallen journalisten gearresteerd. Volgens berichten werden gedetineerde journalisten slachtoffer van mishandeling, marteling, eenzame opsluiting en onthouding van voedsel en medische behandeling.

Dienstplicht

- Kort na de grensoorlog met Ethiopië in 1998, veranderde de regering de tot dan toe relatief korte dienstplicht in één 'die zo lang duurt als nodig is.' Afhankelijk van wat hun superieuren juist achten, betekent dit dat veel Eritreeërs jarenlang in het leger dienen als soldaat om pas na zo'n vijf of tien jaar daaruit ontslagen te worden. Of helemaal niet.